

ELŐFIZ. ÁR:
Egész évre 4 frt
Félévre . . 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám ára 10 kr.

HIRDETÉSEKET
felvesz
a kiadóhivatal
GYŐR
Kármelita-tér
8. sz.
II. emelet.

Élczlap képekkel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz

Megjelenik vasárnap.

A jó vidék.

Hiába mégis, jó Petőfi
Sem mondott mindig igazat,
Dalolt a „boldog pestiek“-ről,
De dala nem szivből fakadt.
Hanem az én kobzom danáján
Mereng a szép őszinteség,
Hiába, ez nem pesti hajtás,
Itt szülte ezt a jó vidék.

Oh istenem, ha Pestre járunk,
Hogy visszatetszik az nekünk!
Nyaranta aszfalt sima fényes
Vizöntött színén mehetünk.
Mily gondolat: öntözni utcát?
Hiszen lehül tőle a lég!
Bizony meghútné feje lágyát
A rajta járó jó vidék!

Tessék egyszer eljönni hozzánk,
Itt egy kissé másképp vagyunk!
Nem lopjuk a nap melegét el,
Nem hülnek itt nyáron agyon!
Bár sült galambot nem, de porból
Egész ludat röpit a lég,
Flaszter-követ növeszt hasadba
Emlék-kövül a jó vidék.

Estende meg milyen tolongás
Van színházaitok előtt,
Lám ez nálunk nem alterálja
A jólelkű járó-kelőt.
Itt kritizálnak és kívánnak
Olyant, mit nem szült még az ég:
Hanem nem néz meg semmiféle
A böcsületes jó vidék.

Érezzük egy szobor hiányát,
Mikor Pesten van annyi sok,
Már akkoron egy csak minálunk
Szintiglen ágaskodni fog.
Pénzünk ugyan nincs, ámde adjon
Rá az, akinek van elég!
S mikor nem ad, hát összeszidja
Snasz hazánkat a jó vidék.

Az árvizet, azt nem szeretjük,
Ez már a mi természetünk,
Felhányjuk, hogy jut Boszniára,
De bezzeg nem jut minekünk!
Mikor meg a kormány, az átkos,
Szabályoz: „no ez kelle még!
Elrontják a mi jó folyónkat!“
Igy lamentál a jó vidék.

Olyan boldog azért az ember,
Ha így a vidéken lakik,
Panasza folyton van s betelve
Sose talál itt valakit.
Fogadom, hogy kikéri azt is,
Amért most róla rímelék.
„Miféle dolog? ilyent lapba írni?“
Igy korhol majd a jó vidék.

Szávay Gyula.

A beteg oroszlán.

Szegény színészet nagy beteg,
Nincs orvos, aki mentse meg,
Kik látogatják, megsiratják,
Most ismeri csak meg barátját,
Most tudja csak, hogy mily kevés,
Kit hozzá vonz a részvevés.
Mindenki szánja nagy baját.
Vigaszul jó szót rája ad,
De kikben ős bosszú sajog,
Jönnek s a szegény beteget
Megrugják a — kritikuskok.

Grajsz Scholomon a Hühürütz Sigaival.

Scholomon. Wie haiszt, Siga, tégedett nyilathkozza edj lap honezvothnak és gyávának. Hodjan fogol azt elintézni?

Siga. Fagak nyilathkozni, hodj én nem vad-jok gyáva és honezvot. És azzal vége.

Scholomon. Siga, Siga! azzal van csak nek-hed vége!

Garantirozott hírek.

A hidak kérdésében oly izgatott hangulat uralkodik a városnál, hogy Hidy aljegyző hivatalosan felhivatott: valljon színt, mert nem tudják, hogy Fahidy vagy Vashidy-e?

Regatta közgyűlés. (Faktum) Elnök: Tisztelt közgyűlés! Van szerencsém fel nem olvasni elnöki jelentésemet. A télikabátom zsebében feledtem. (Eljenzés). Művezető: Volt szerencsém művezetői jelentésem otthon feledni, azért vagyok szerencsés fel nem olvashatni. (Eljenzés). Pénztárnok: Van szerencsém a pénztári kimutatások nem létezéséről tisztelettel azt referálni, hogy nem referálok. (Eljenzés). Tagok. Van szerencsénk e kimerítő s egyletünk életét oly hiven feltüntető adatok gondos kidolgozásáért a sokat fáradt tisztikarnak mély köszönetet szavazni.

Röndörző Muki és Targonczás Matyi

a sarkon.

Muki. Komám, aszondom, nagy az Rönd a városban, mer lám-e, még maguk is mög vannak számolval, esmétlen piros satyakkal is diszösködnek.

Targonczás Matyi. Minek utánna éldes Komám már szintény, magam is oly ily fényes állomáshol jutván, tehátnt most már ugyebárd mindkettőnk fő-fő hivatalnokok lévén az városban?

Muki. Mán Komám urak vónánk, aszondom, amöddig az Regula engedi.

Matyi. Tudványozza, mi hiányozik az uraságunkból?

Muki. Az, hogy mögverjük egymást. Mer most ez az uri szokás. De csitt gyün a feő Uristen az Kapitány ur. Pusztújj paraszt, mert lebietskázlak!

Arszlánbörben.

Önagysága. Higyje el Alfréd, én már régen szenvedek azon seb miatt, melyet mint, 16 éves zsenge lányka kaptam.

Alfréd. Ah, nagysád, tudom! Ön már 25 éve szenved a' miatt!

Virágáros leányka.

*Kétféle virágot árult a kis lányka,
Szagos ibolyákat és nebánstól virágot.
Aladár a teins ur, ibolyát vásárolt
De titokban mindig a „nebánstra“ vágyott*

*Mondta a leányka, hogy ne bántson kérem!
Aladár csak bántá, hajh, de meg is bánta.
„Látod fiam, látod, így beszélt az apja —
Az a kis ibolya mily költségbe ránta.“*

*Van-e olyan tudós, aki azt eldöntse,
Ibolya-virágnak milyen a gyümölcse.*

GRI — BUGRI.

*UGRI. Hallottad, hogy Haynald
leköszön?*

*BUGRI. Rosszul teszi. Olyan
szép állása van, ami mai világban
nem mindenkinek akad.*

*UGRI. Talán őt is az „Adriatica di sicurta“ csábi-
totta el, mint Podmaniczkyt!*

„Szépitő egyesület“.

Ez alatt a czim alatt egy rendkívül tevékeny egyesület munkálkodik jelenleg városunk szépitésén. Volt alkalmunk beletekinteni a derék egyesület működési programjába s ennek alapján közölhetjük, miféle szépitéseknek lesz még városunk alávetve.

Először is a fáknak koronáját sorra levagdaltatja s a magas fákból csak akkora törzsök-tuskót hagy fenn, a mekkorát a gyerekek átugorhatnak anélkül, hogy orra bukjanak. E szellemes favágás azzal van indokolva, hogy a fák zöldje s az ég kékje miatt ellenkező színek nem jól füstönek s így egyik színt el kell távolítani. Próbát tett az ég kék színével, de ezt nem tudta a fífkus egyesület sehogy sem eltávolítani, azért fordultak egész haraggal a zöld ellen.

Másodszor: minden fa mellé egy figyelmeztető táblácskát vernek le, melyen apja, anyja, teste-lelke üdvösségére való hivatkozással serkentik a járó kelőt, hogy ne bántsa a fákat s növényzetet, ugysis bántja eléggé a szépitő-egyesület.

Harmadszor. Hogy a közönségnek vágját betöltse, a mostani sűrű ligeteket kipusztítja, az élő virágokat eldobja s gyönyörű virágzatot füstet vászonra, melyet leterítenek a földre s kényszerítik a közönséget, hogy sétáljon körülötte gyönyörködve s szívja a füstött illatot. Ezen intézkedésüket indokolja a takarékoság, mert így csak egyszer kell virágágyakra pénzt adni, az aztán örökös lesz. A sétatér élő zöld kerítését el kellett dobni, mivel fönntartása semmibe se került, ellenben gyönyörű akácfa-karokat kell leverni s ékes lécz vagy drót kerítéssel körülhuzni a sétatér, így legalább ha valaki leesik, egy fáradsággal a nyakát is elszelheti.

Negyedszer: A gázlámpák karóira mesterséges posztó-galyakat illesztnek, ez tartós lomb s igen egészséges.

Ötödször: Elhatározták azt is, hogy az Adriaai tengerbe két liter vizet mernek a Rábából, mert ezáltal a vizállások különbsége kiegyenlítődik.

Hatodszor. A sétatér elejére és végére a lenyesett fából vaskarikákat készítenek, a hova a tilalomszegő ebeket kötik meg. A padokat pedig egymás tetejébe rakják, úgy, hogy emeletes ülőhelyek lesznek, az egymásra rakott padokon. — A többi intézkedésről jövőre.

A V A D P O É T A.

Nem is tudják, kedves hölgy olvasóim, hogy a kapott kosarat, könnyűsége daczára mily nehéz viselni! Keresztként nehezedik az a kikosarazott imádó vállaira, s keserves könyeket hullat, míg másik eszményképet nem fedez föl. Mosolyognak egyet azok, kik a mai, szerelem nélküli, nem nősülési, hanem házassági elharapódzó szokást ismerik, s tudják, hogy minden férfirra átlag tíz nő jut, s mégis tudnak a nők kosarat adni. Oh, szívtelen angyalok! Jól teszitek, ha játékszerként bántok a telekkönyvbe kacintgató férfiakkal. Menjenek hölgyeim tanítónői, postai, távirói pályára, fel kell használni az emancipációt, legyen örökös barez a két nembeliek között, hadd érezzenek tantalusi kinokat azok a férfiak, kik hozományt hajhásznak, s felhányják a szép, gyenge nemnek azon gyengéit, hogy jobban szeretnek szakácskanál helyett pipereszereket, szakácskönyv helyett divatlapot forgatni, konyha helyett divatkereskedést látogatni, házi eszközök helyett a tükröt tisztán tartani, gyermekírás helyett báli zenét hallgatni. S még ti kívántok, követeltek Éva utódaitól Ádám maradékai mindent! Hát akkor mit hányjanak szemetekre, rút rágalmazók, azon hölgyek, kiket boldogtalanná tett a házas élet, kik mint „kis feleség“-ek karjaitokon haladva az utcán, fájdalommal tapasztalják, hogy a férjecske másfelé is kacintgat, s késő éjfélig „hivatalos elfoglaltság“, „ kaszinói ügy“, s más ürügyek miatt elhanyagolnak, elhidegülnek?

No, de vessünk fátyolt a családi perpatvarokra, a törvényszék előtt lejátszódni szokott, folyton szaporodó válóperekre. S még néhány „Blau Katz“-os, erkölcsnemesítő honatya azon fáradozik, hogy az agglegényekre adó vettessék, mintha csak drákói világot érnénk. Löveljenek rájok, kedves hölgyeim, bűvös fényű szemeikből haragos villámokat.

Szegény Zengő Tihamér barátom esete oly annyira elkésérette szívemet, hogy majdnem vezércikké gömbölyödött ki életképem. Hogyne, kérem! Hiszen ő boldogtalanná, özvegygé lett. Megígértem neki egykor, midőn éppen a sugár-úton sétáltam vele. Én hónapos szobát néztem, ő pedig nyaralót.

Zengő Tihamér néhány évvel ezelőtt filozófiát hallgatott az egyetemen. Becsületes családi nevén Lyukas Mátyásnak hívták, mely név ruháira is ráillett. Apja takács volt, ki azonban szövés alkal-

mából minden rúgásra felhajtván a boros kancsót, nem áldozhatott fiára.

Mátyásban a láposi kántor lángészt fedezett fel, ki serdülő korában már ékes verseket faragott, s a megboldogultakat nemcsak elbúcsúztatta, hanem még fejfájukon is ott diszelgett Lyukas Ádám uram esemetéjének szellemes rigmusa, milyent Hazafi Verai János még akkor sem ír, ha 25 éves jubileumát megüli. A nevének ellenkezőjéről egész vidéken ismert Józán kánt'ram jó hirnévnek megóvása szempontjából szükségesnek látta Mátyást eltávolítani a faluból, mert a haranghúzás terén nagy érdemeket kifejtő ifju az ő rovására oly jó akarattal szoritotta ki helyette az éneklés alkalmával a felsőbb hangokat, hogy a kidűlyedt szemű gyerekekben a műértő hallgatók Odrít is felülmuló kántorukat látták.

Mátyás önérzetes, nagyra, hirnévre vágyó volt, s felküzdötte magát az egyetemig, s itt kezdődik az ő tragi-komédiája. Kora érett volt, s felébredt benne az isteni szikra, megszeretett egy bál alkalmával — melyre író barátjától potya-jegyet kapott — egy csinos, polgári iskolába járó kisaszszonyt. Az édes szerelem érzete átrezgett egész valóján, a huszszor kivasalt czilindertől, a zsibvásáron szerzett lakktopánig. Kölesönként frakkja alatt szive úgy dobogott, hogy azt csak a viszontszerelem állithatta el. De fájdalom, csalódott. S ekkor vette elő a költészet lantját, dalolni vágyott, s irt boldogtalan, világtájdalmas verseket, melyeket azok az irigy, méltányolni nem tudó szerkesztők hallatlan vakmerőséggel tettek a vad poéták által rettegett papirkosárba. De ő nem csüggedt

— Majd ha meghalok, elő fogják keresni, mint egy nemzet kincsét, utolsó vonásomat is, s ereklyeként őrzik. Hiába, a magyar író sorsa a halál után való méltánylás! — szokta keserűen mondani.

Jól mondta egykor egy kitudó ítészünk, (szinte látom e szó olvasására Szarvas Gábor hajának felborzadását) hogy minél ismeretlenebb író dolgozik egy lapba, annál több annak az előfizetője, s ha első írók munkálkodnak csak egy ujságnál: elbukik. Mátyás esete bizonyítja ez állítást. Lyukas Mátyás írói álnevet vett fel, s mint Zengő Tihamér néhány lapnak nagy olvasó közönséget toborzott össze, s egyszer csak belátta ő is, hogy „nem jó az embernek egyedül lenni“.

Imádott Mariska nagysám! Emlékezik-e viszsza arra, mikor szerelmet vallottam, s kegyed kegyetlen hidegséggel visszautasított. Most újra megjelentem, s esedezem kezéért. Nevem ismeri nagysád a „Holdvilág“, „Pipacs“, „Zengő bokor“ lapokból. Nekem van tehetségem. Mért dolgozzam én más hálátlan kiadók zsebjére. Mariska szive mellett adandó kis hozományból egy oly lapot indíthatnánk, mely jövőnket, megélhetésünket biztosítaná. A Petőfi-, Kisfaludy-társaságnak, Akadémiának tagja ugyan nem vagyok, mert néhány kolompos író összeesküdött ellenem, sárga, kaján irigységgel, de ez nem csüggeszt el. Én megvetem őket, s büszkén nézek le majd egykor a Parnassusról a törpe szellemekre . . .

Már édes Zengő úr, sajnálom, de én nem mehetek önhöz nőül. Hanem reményt nyujtok. Ha megszerzi a tanári oklevelet, öné leszek, de most Vézna Ákos irnok is kérte kezemet, azért hát siessen a diplomával, mert elkésik, s író helyett irnok neje leszek.

— Kegyed kosarat adott, megtagadott. Jó! Oklevelem nem lesz, de mégis visszasír még, megfogja bánni elhamarkodott válaszát! — dörgött Tihamér, s dühösen elrohant, s még az nap megverselte a kosarazó Mariskát, s kitölté boszuját.

Évek multak, s Zengő Tihamér addig zengett, míg egy, a költészet iránt rajongó képzeletű nővel frigyre lépett, s megkezdé szerkesztői, kiadói működését, s mint naptárcsináló nagy népszerűségre tett szert, s meggazdagodott és mégis boldogtalánna lett. Hű életpárja, — kit beavatott a czimszalag irás titkaiba -- folyton azon élvezetben részesült, hogy Tihamér szabad idejében összes verseit szavalgatta el neki, s egy szép napon Zengő Tihamérné, született Mákos Erzsebet a lipótmezei tébolyda lakója lón. Szegény fiatal nő elméje éppen akkor zavarodott meg, midőn esteli theázás közben férje egy hőskölteményét olvasta fel, s a magasan szárnyaló eszmék zürzavart idéztek elő fejecskéjében és ezekhez járulva az eddigi hallott eszmeszülemények: örültté tették.

A kétségbeesett férj gyakran meglátogatta nejét az élőhalottak lakában, s visszaidézte a régi, boldog napokat.

— Emlékszel-e, midőn először zengtem, mint túlboldog jegyes, hozzád írott költeményeimet? — kérde Tihamér; de neje szótlánul, mereven nézett a férjre, ki zsebeiből különféle színű nyomtatvá-

nyokat vett elő, s szegletes taglejtésekkel szavalni kezdett, melyet egy ideig hallgatott teljes önmegadással a nő; de mikor a „Visszatérsz-e hozzám?“ című versre került a sor, a „költő“ feleségén kitört a dühöngő roham, s neki esve férje fejének, úgy megrángatta haját honorárium fejében, hogy a kiáltozót alig bírták kiszabadítani. Szegény asszony rövid idő alatt kiszenvedett. Férje akkor sem hagyta nyugodni, mert hosszú feliratot csinált ékes rímekben sírkövére.

Hiába hirdette a lapok apró hirdetései közt az enyhülést kereső, mélyen megszorodott férj, „haza vándor koszorús költője“, hiába írt oly sok, sok „babérlombokat és gyöngysorokat“ este, vagy éjjel Pesten, álmából felriasztva, a költészet műzsája által ihletve, hiába adta elő élénk taglejtésekkel a piaczi közönségnek a piczulák barátja, hiába tette közhírré, hogy hajlandó egy akadémikus, kisfaludysta, vagy petőfista leányával frigyre lépni, nem érté meg a hálátlan, méltánytalan kor nagyratörő eszméit, nem óhajtá egy nő sem kezét. Egy nő sem akart cotilionnal és cifra papir rendjellel feldíszített keblére borulni.

Minden sebre van balzsam. Tihamér szive is sajgott, de csak későn hegedt be. Kigyógyítá bánatából özvegy Vézna Akosné, született Koháry Mariska, ki nek kezét ujjal megkérte Tihamér, s ezuttal nem kapott kosarat, mert a jómódú, bámult tehetségnek annyi vagyona volt, hogy diplomáról se kellett gondoskodni, s nem lehetett kilátása oly gyakori koplalásra, mint megboldogult férje mellett.

Megkezdődött újra a régi, meglegedett élet.

Hiába adott Zengő Tihamér oly sok ebédet s vacsorát meghívott irodalmi tekintélyeknek, nem lehetett kivinni, hogy valamelyik irodalmi társaság tagjává válassza. Néhány év mulva, télviz idején — soh'sem felejttem el — ott sétáltam a dunaparti korzón, midőn egyszerre keserves jajkiáltásokat hallottam. Seregeknek ura! — kiálték fel ijedten. Hiszen ez Zengő Tihamér! Ott úszkált a esikorgó hidegben, a zajló folyam habjában, és segítségért kiáltott.

— Kimentlek! — szóltam feléje, de csak egy föltétel alatt:

— Ne irjon többé verseket!

Tihamér egy darabig küzdött a hullámokkal, s szívével, végre lemondással hörgé: „Nem irok!“ Kérdeztem öngyilkossági szándékának okát, melyre ő azt felelte, hogy felesége, a szép Mariska, meg-

unva verseinek hallgatását, megszökött oldala melől, s a családás vitte volna a halálba, ha a víz oly átkozott hideg nem lett volna. Ivott is a Duna vizéből annyit, hogy egész életére megelégette, s haláláig borral enyhítette megsalt szívének bánatát. Midőn a kerepesi temetőbe végnyugalomra kísértük a népköltőt, sokan részvételtjesen jegyezték meg:

— Kár érte, mert oly jó vacsorákat adott! Összes munkáinak kiadási jogát, s meg nem jelent verseit a Kisfaludy-társaságnak hagyta, két nagy-érdekű, tudományos művet: „A pókok és legyek agy- és szívrendszere“, s „A zene hatása a növényzetre“ a tud. Akadémiának ajándékozta. Vagyonát nem méltányolt 500 költő között egyenlő részben kívánta felosztatni. Sokan halála után azt mondták rá, hogy bolond volt, de voltak, kik okosnak ismerték el.

Ács Géza.

Pagát Pepi ultimói.

Összes hipotékám egy Kincsem-sorsjegy. **Huzás** már ápr. 24-én, így szól a hirdetés. Dehogy „már“! inkább „még“. Hiszen engem már mindennap majd kihúznak az „enyém“ a követeléseikkel.

*

— Nem tudsz megállani a magad lábán, te élnetellen — így kedveskedik az öregem hazuról. De nem ám! Még a Mojsi 70-es kamat lábán sem!

*

A fehérneműm iránt vezál az édesanyám. Békét hagyhatna már vele, a lilium csak elég fehér, még sem tart örökké!

Tekintetes Kis Jenő ur.

Ez az ügy oly humoros stadiumba lépett, hogy kénytelenek vagyunk a Garabonciás Diákban közölni. Kezdjük a komoly jkvvel: a „Hiradó“ ban közlöttekhez pótlékul.

Jegyzőkönyv, fölvéve Pápán, 1886. ápr. 2-án délelőtt. *Alolítottak Szávay Gyula ur megbízásából, a városunkban idéző Kis Jenő győri ügyvéd urat, hivatalos teendői helyén, a Mailender féle kereskedésben, délelőtt 10—11 óra között felkerestük.*

Kis Jenő urnak itt, magunk között előadtuk, hogy Szávay Gyula ur részéről és megbízásából jövrünk; mire ő úgy nyilatkozott, hogy a ma délutáni vonattal úgy is okvetlen hazra kellén mennie, majd otthon megbízottjait megnevezi és Szávay ur rendelkezésére álland.)*

Mi, küldetésünk sürgösségére hivatkozva, megbízásunkhoz képest, a következő kérdést intéztük Kis Jenő urhoz:

„Kis Jenő ur egy győri üzletben (Mailender) tanuk előtt úgy nyilatkozott, hogy Kálóczy Lajos ur a legutóbbi alkalmalmali ebéden, vendégeitől bocsánatot kért, hogy Szávay urat is meghívta. Vajjon Kis Jenő ur erről közvellen tudomással bír e, s így felelőséget vállal-e érte; vagy másoktól hallotta, és ez esetben megtudja-e nevezni az illetőket, avagy ő felel nyilatkozatáért?“

Mire Kis Jenő ur azt válaszolta, hogy nem levén a dolog titok, közli velünk, miszerint a kérdéses hirt Haják A. árvaszéki ülnök, és dr. Fischer Sándor uraktól hallotta.

Miről fölvettük és megbízónknak magán rendelkezésére kiadtuk ezen jegyzőkönyvet. Km f.

Horváth Lajos, s. k. Dr. Mányoky Gyula, s. k.
mint Szávay Gyula ur megbízottai.

A „Győri Hiradó“ mult számában irt cikkkecske tárgyában megjelentek a szerkesztőségben dr. Fischer Sándor és Haják Antal urak s felmutatták tekintetes Kis Jenő urnak a Hiradóban közlöttek olvasása után hozzájuk intézett levelét, melyben Kis Jenő ur a fenn közölt nyilatkozattal ellenkezően azt nyilatkozatja ki, hogy a kérdéses hirt nem tőlük hallotta, ugyanezt megerősítették a nevezett urak is. Nemsokára ezután megjelent a tekintetes urnak egy nagyon terjedelmes nyilatkozata, mely ismét mindkét előbbi nyilatkozatával ellenkező értelemben mondja ki az igazságot, vagyis az igen tisztelt ügyvéd urnak eddiglen háromféle igazsága van, nem kételkedünk azonban, hogy akad negyedik is, ha t. i. egy negyedik oldalról lesz sarokba szoritva, mert az ő sokoldalú lovagiassága kimeríthetetlen, nem hiába egész sereg anekdota forog róla közszájon. A 200 soros nyilatkozatában az ügyvéd ur szerencsés tapintattal ismer be mindent, amit tagadni akar, ellenben tagad mindent, amit már elismert s a vitát minden áron más mederbe akarván terelni, felfedezni, hogy én kenyérkereset czéljából dolgozom, holott ő, Lakatos Juli védője, magasztosabb eszményképek kétszerszúrt kódéből él s megveti a sivár pénzt, akárcsak engem. Minthogy pedig én őt — sikerülvén ezt is észrevennie — megsértettem, tehát egy hét mulva — nyilatkozik és megvet. Sértő

*) A tekintetes ur semmiféle megbízottakat itthon nem nevezett meg. Sz.

megvetését talán legutolsó eset, hogy valaki figyelembe vette, én szerencsés voltam a tekintetes urat nagylelkűleg provokálni, azonban magasztosabb szempontja és megvetése tiltá, hogy e kellemetlen bonyodalomba beleeresszek s a maga ügyében maga bírása lévén, korrekt és perfekt ur létére igen érdekesen intézte el ügyét. Tanuskodik erről a következő nyilatkozat:

Nyilatkozat. *Alulírottak kinyilatkoztatjuk, hogy ma, 1886. ápr. 9-én déli 12 órakor Szávay Gyula ur megbízásából megjelentünk Kis Jenő urnál s tőle lovagias elégtételt kértünk megbízónk részére, a Kis Jenő ur által 1886. évi ápr. 8-án kiadott és nyomtatásban körözött nyilatkozatban foglalt s megbízónkra vonatkozó sértésekért.*

Kis Jenő ur azonban a lovagias elégtételadás minden módját megtagadta. — Kelt Győrött, 1886. évi ápr. hó 9-én.

Kappel Béla, s. k. Dr. Erdős Kálmán, s. k.
mint Szávay Gyula ur megbízottai.

Ezek után én a tekintetes urra semmiféle címet nem pazarlok, hanem bölcs belátására bízom, hogy válasszon egyet az akadémia nagy szótárából s annak alapján vessen meg magát nagyon, mert én meg sem vetem. Minthogy pedig szerencsésen belenyilatkozta magát a lehetetlenség hinarjába, bátorkodom ajánlani a tekintetes urnak, hogy adjon ki egy ötödik nyilatkozatot is s abban minden előbbivel ellentétben módosítsa az igazságot az ötödik helyzet-hez annál is inkább, mert én megadtam az utolsó szót.

Most mondaná ám el rá a „Hazánk”: Ébredj kaszinó, ébredj tisztikar!

Maradván a helyzethez alakuló tisztelettel
Szavay Gyula.

A 12-ik számban közölt sakktalány megfejtése

Melyik szerelmes nem választ magának,
A számtalan közül, egy csillagot?
És melyik költő nem választ magának,
A számtalan közül egy bajnokot?
Ezt „Toldi Miklós”, azt „Kont” lelkesíti,
Ki a vitéz, ki engem föltűzel?!

A megfejtők közt kisorsolt egy kötet költeményt, *Stumpf Katinka* k. a. Győrött nyerte el.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

Lexicon. Jól indul, de nem a mi kedvünkre végződik. **Báby.** Teljesen „à la boue”. **B. K.** Játékos költemény, mely nagy igényekkel nem lép föl s épen azért megfelel a céljának. **Rigor.** Nagyon helyes a mérték. Talán valamikor a kárikulában át is dolgozzuk. **Roland.** Csak nem a „dühös”? Mert nagyon fenyegetőzik azokkal az összegyűjtött versezettel. Biztosítottuk magunkat az első magyarnál s nyugodtak vagyunk. Már most küldheti. **Bearca.** Magyarosan olvasva. Bir-kát akart mondani ön, szellemes ángliusz. Ne személyeskedjünk. **Szépész.** Csunya. Mikor ez beérkezett, más fel volt dolgozva másként. **Több kézirat-ról jövőre.**

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szavay Gyula.

(Kármelita-tér 8. sz. II. emelet.)

BIZTOS!

Roborantium. (Haj- és szakálnövesztő essentia.) Tudományos alpra fektetett, sokszoros határra támaszkodó szer, fejkorpa, hajkihullás és öszülés ellen. Egyedüli hathatós szer szakálnövesztésre és erősítésre. Felfrissítő és éltető tulajdonságánál fogva a „robortanium” széles körben ismeri gyógyszer mindennemű főfájások ellen. Egy eredeti üveg ára 1.50. Próbá-üveg 1.

Kosmetikum. (Hajerősítő-olaj.) Finom és szagtalan, a haját lággyá és hullámossá teszi. Egy üveggel 1.50. Próbá-üv. 1 frt.

Eau du Hébé. Keleti szépitőszert. A testnek természetes gyengédséget, fehérséget és frisseséget kölcsönöz, májfoltokat és szeplőt eltávolít. Ára 85 kr.

Bouquet du Serail de Grolich. Zsebkenő parfüm az elegáns világ számára. Ára 1.50 és 80 kr.

Morva Kárpát-szájvíz salicylsavval 60 kr.

Grolich haj- és szakállfestő szere, szőkétől sötétbarnáig fest. Ára 1 frt 20.

Grolich-féle Hair Milkon (hajfiatalító tej), nem hajfőstő, hanem a hajnak eredeti színét ismét visszaadja. Ára 2 frt.

Grolich-féle Poudre depilatoire. Szőreltávolító szer, ára 70 kr.

Grolich-féle korpavíz, gyorsan és biztosan eltávolítja a korpát, ára 1 frt.

Grolich-féle pomade, legjobb hajkenő pomade, ára 1 frt.

Grolich-féle flora-poudre de riz fehér és rózsaszín, legfinomabb hölgypor, ára 50 kr.

Grolich-féle flóra-rózsa, ajak- és arc-festésre, ára 50 kr.

Valamennyi orvosi felügyelet által biztosítva.

Használati utasítások, köszönő iratok és bizonyítványok minden szerhez mellékeltek.

Gyár és központi raktár: **J. Grolich, in Brünn, Stadthofplatz.** Győri főraktár: **Mehlschmidt** gyógyszerész urnál. **Budapesti** főraktár: **Neruda Ferdinánd** gyógyszerész urnánál (Hatvani-ut) és minden jóbirú gyógyszerésznél.

Kérjük, hogy világosan **GROLICH-féle** szert rendeljenek, mert csak ezekért vállalhatunk teljes garantíát!

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általános kitűnőnek elismert gyógytápasz rendkívül győgyereje, osztató, érlelő s fájdalmat csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűbb módokon gyógyulást eszközöl különösen bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légcsőhurut, bőrkés barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina), mindennemű megsértések, harapás, szuras, vágás vagy égés által lamadható sebek, megforrasztás, darazsvagy méhszurasok, bujásnyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzített daganatok, gümők, tályogok (fogtályok is), pokolvar, (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, gennyedések, vérkélek minden mirigybetegségek görvélyes fekélyek, fagy-daganat, ujjerég, körömfolyás, körömméreg, vadhus, folyton annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krajczarral több.

tagszivacs, csontszó, kifűzamis és megrándulások, helyi csúsz, továbbá a szülés utáni lábsebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már gennyes női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét mellőzéseivel — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fül-nyílás, nemkülönben a torok-mondolák gyógyulásánál határozott szolgálatot tesz — Holyag-tapasz vagy mustárisztiből borogatások után használva, méltán valóságos enyhítők nevezhetők, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteg kinos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja. Vegre a testbe teljesen belemélyedt bármennyű szálka, darazs vagy méh fulánkja csupán ezen tápasznak rövid idejű használata után könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krajczarral több.

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet, mindenki megítélheti, hogy ez nem áféle gyártott reklámlevél, amilyeneket gyakran olvashat az ember. Tekintetes Ur! Mélyen tisztelt férj! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatlan előnyt biztosított tápaszát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Prager Béla nagy-kánizsai gyógyszerész úrral a tápasz arulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összeköttetést nyitni. — ezt annál inkább is kívánom, mert ott — hiszem, hogy nagyobb kelendőségnek fog örüdeni, mert igazan megvalva, a tápasz megbeszélhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki háznál tarthat, én már számosak baján ennek segélyével segítettem, a számosak közül csak azt említem fel.

Az eszteregonyei bíróé alig 3 hetes csecsemőjét a balál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyuladást idézően elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, mar-mar a kétségbe-esés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalom, szóval e kinos állapotról meggyőződtem, eszembe jött önnek tápasza, fejjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tápaszt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták és képezte el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óraig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlő a gyuladának homályos jelei láttak, így e szegény nő az Ön kitűnő tápasza folytán nemcsak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik kellemeke-ségét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbedéstől megmentetett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült urháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyuladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb továbbterjedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, míg végre az Ön tápasza itt is a leghatásosban működött, a gyuladást, ezzel a lazt is eloszlatta, na!am igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeltetik, természetes, hogy többnyire csak a szenvedők közt osztatik ki, míg nem tudják elegendőleg a jótékonyt megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálója, Nagy-Kánizsa, június 17-én, 1876. Kovács szolgabíró. s. k.

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyszerész úrnál, király utca 12 sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerárában, Győrött: Stirling Károly, Lippóczy M. és Mehl Schmidt József gyógyszerész uraknál. Ezen kitűnő hatású, nem eléggé ajánlható gyógyszer készítője FORTI LASZLÓ.

Más nevű varrógépeskedőknek helyben vagy máshol az eredeti SINGER varrógépek ismételésítését végett nem adatnak el.

Az eredeti Singer varrógépek

legtökéletesebb varrógépei a világnak. Czélszerű szerkezetükkel fogva kiváló tartóssággal bírnak minden munkaágban; kezelésük rendkívül egyszerű, mivel e gépek nem összetett, hanem a legújabb és legerősebb berendezés- és segédeszközökkel vannak ellátva.

Az eredeti Singer-varrógépek

egy családi használatra, mint a külföle ipari célokra igen ajánlhatók

Az eredeti Singer-varrógépek

kiváló előnye minden világkiállításon, u. m. Bécs-, Páris-, Philadelphian a legmagasabb elismeréssel lettek kitüntetve, — legújában pedig Amsterdamban a nagy díszokmányt nyerték el.

Az eredeti Singer-varrógépek

heti 1, vagy havi 5 forint részletfizetés mellett adatnak el; — alapos tanítás ingyen.

Árjegyzékeket kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

The Singer Manufacturing Co. Newyork.

Neidlinger G. vezér ügynöksége Győrött: csak Fehérvári u. 2 sz.

Helyben másnevű cég által áruba bocsátott Singer-varrógép nem eredeti, hanem mind utánzott gyártmány.